

VOR FRUE

Når vi bevæger os i det offentlige rum, kan vi opleve i hundredvis af monumenter og skulpturer i granit og i bronze, krigsmonumenter, der hædrer sejrherrene eller faldne soldater. De er placeret synligt på sokler og pedestaler i parker, på torve, foran kirker, kunstmuseer, hospitaler og rådhus.

Vi ser konger højt til hest, søhelte og berømte mænd.

I København har vi vist 6-7 navngivne kvinder i bronze,- Og vi har også sagnfigurer som Gefion, Den Lille Havfrue som symboliserer længslen og vi har musikken, man næsten kan høre, i form af tre kvinder, der kommer dansende os i møde, i deres bronzeskørter på en plads i Valby.

Vi har har unge kærestepar i bronze , nøgne og påklædte og vi har en række mødre med børn.

Men vi har i det offentlige rum aldrig set et tilsvarende stort monument, der viser en gravid kvinde- kendt eller ukendt.

Vi har ikke et monument der afbilleder frugtsommeligheden. UNDERET. Den gravide krop, hvorfra vi alle kommer.

Jeg synes at tiden er inde til at præsentere mit forslag til Københavns Kommune, om opstillingen af et monument, hvor alle vi der er født af en mor, får lejlighed til at glæde sig over "Underet".

Jeg foreslår herved at skulpturen "Vor Frue" skal skabes til en central placering , bag ved Domkirken, ud mod på Fiolstræde, hvor mange mennesker dagligt passerer forbi.

Jeg har gjort mig tanker om hvorfor der blandt alle de skulpturer og - monumenter der gennem tiderne er skabt og placeret i det offentlige rum, aldrig har været en afbildning af en gravid kvinde, og dermed det Under den frugtsommelige tilstand varsler.

Årsagen til at vi alle er til.

Jeg hælder til den teori, at det har været mænds syn på hvilke erfaringer der er væsentlige i livet, som er blevet fastholdt i monumentform.

Og den erfaring : at give liv har ingen mand nogen sinde mærket på egen krop.

I litteraturen er der i de seneste år udgivet adskillige bøger, der har graviditeten som tema. Kvindelige forfattere er begyndt at skrive om vanskeligheden ved at blive gravid, smerten, tvivlen, aborten eller glæden over at opleve at bære et barn under sit hjerte.

Forfatteren Charlotte Rørth skriver:

"Kroppe, der har født,

lagrer erfaringen af et mirakel.

Andre lagrer den på andre måder,

gennem andre erfaringer

eller på anden hånd,

tredje hånd, som teori.

Den viden forsvinder aldrig fra kvindens krop "

Jeg synes at tiden er inde til at kvinders livgivende erfaringer formidles i fast form: Bronze.



Vor Frue Plads
FIOLSTRÆDE

Når jeg ønsker at placere min fortolkning af Messias komme i skulpturform, med Vor Frue Kirke i ryggen, er det fordi jeg tænker, at netop i kirken, hvor man for 2022 år siden med fryd hilste den frugtsommelige mor Jomfru Maria velkommen, netop her hvor glædesbudskabet oplæses, netop her i kirken, hvor vi stadig i 2022 lovsynger "Underet".

Netop her, lige udenfor Thorvaldsensens legendariske døbefont med dåbsenglen, skal Vor Frue placeres.

Netop her håber jeg at både forbipasserende og menighed vil tage imod mit tilbud om en billedkunstnerisk fortolkning af glædesbudskabet, der vil blive Europas første æresmonument for Moderskabet i det offentlige rum.

Soklen, hvis form her bare er antydet i en murstensopbygning, skal hugges ud i rød Vasa sandsten, af stenhugger Flemming-Brian Nielsen, som jeg vil samarbejde med om udformingen, hvor også Københavns Kommune vil tages med på råd.

Soklen skal invitere til at man både kan sidde og stå og røre ved Vor Frues gravide mave og hele krop.

Såvel bronzens irgrønne patinerings som soklens farve er valgt til at indgå i samspil med C.F. Hansens bygningsværk.





Personligt finder jeg at menneskets ben er den mest uinteressante del af en skulptur . Ofte tildækkes netop benene med folderige klæder. Thorvaldsen løser udfordringen, hvor dåbsfadet er det centrale, ved at lade marmorenglen knæle, så muslingeskallen kommer ned i en højde hvor vi har kontakt med det centrale.

I modsætning til alle Thorvaldsens apostle, og i øvrigt i modsætning til så mange skulpturer i det offentlige rum, der er placeret på piedestaler.

I min gravide udgave af Vor Frue, hvor maven er den centrale del, har jeg derfor valgt at lade skulpturen stå på en sidde- sokkel, hvor man kommer i direkte kontakt med maven, som publikum nu kan komme i direkte berøring med.

Det er for at fremhæve den gravide mave, at jeg har besluttet at Vor Frues ben, ikke skal optage den dyre plads.

Jeg har af præsten i ”min” kirke, ladet mig fortælle at man bestræber sig på at hælde omkring så meget vand i dåbsfadet, som der kommer fra livmoderen, når barnet fødes.

Dette finder jeg giver en meningsfuld forbindelse mellem dåbshandlingen inde i kirken og skulpturen udenfor.

Min endelige skulptur ”Vor Frue” har bibeholdt den reference til Thorvaldsens dåbs- engel i Vor Frue Kirke, som mine første skitser medtog: Blomsterkransen om hovedet .

Vor frue er påklædt med tynde klassiske folder til at dække den nøgne krop, men har bare skuldre, der bærer hendes smukke, blomsterkransede hovede.





SOKLENS HØJDE 50 CM

SKULPTURENS HØJDE 240 CM



SKULPTURENS DIAMETER 100 CM

SOKLENS DIAMETER 240 CM

HØJDE INCL SIDDE SOKKEL : IALT 290 CM

Vi skal alle dø, men det er kun kvinderne- altså halvdelen af os der sætter nye liv i verden.
Er det derfor at livets indgang, fødslerne, stadig ikke markeres i samme grad som livets udgang gør det?

Jeg tror, at når vi ikke har een statue der afbilder frugtsommelighed, at et nyt liv udvikler sig i mors mave, så er det fordi patriarkatet, altså mændene gennem historien, aldrig har forstået, hvor stort det er, undfangelsen og fødselsunderret.

Vi har i Danmark mange hundreder af erindringsteder, skulpturer og monumenter, der afbilder konger til hest, faldne soldater og søhelte og andre af Rigets store mænd. Monumentekspert, kunsthistoriker Jens Peter Munk bekræfter at vi stadig ikke har eet monument, der hædrer livgiverne, mødrene.

Jens Peter Munk, der har skrevet bøger om bronze og granit monumenter i Københavns Kommune, står her ved et af de fredede monumenter vi har - søhelten Niels Juel, lavet af billedhugger Stein.



<https://youtu.be/RJPNnCbH8iI>

Link til samtale med hospitalspræst Christian Busch, om det store hellige under-graviditeten



Hvad er det der gør at vi ønsker at kvinder skal føde børn og at kirken ønsker at velsigne de små, men at vi ikke vil se noget til hendes gravide krop?

Hvorfor følte danskerne sig krænket, da Willumsen i 1891 udstillede raderingen "Frugtsommeligheden"?

Min "Vor Frue" vil forhåbentlig bryde med denne holdning.

Blive klappet på sin store runde mave og indgå harmonisk i et byrum, hvor børn og voksne vil blive fortrolig med hende, og det faktum, at uden hende var vi slet ikke til.



Livet begynder allerede i den gravide mors mave.
Vi skal markere livets begyndelse, lige så stærkt som vi markerer dets afslutning,

Fødselsforsker, phd. Christina Prinds





Bebudelsen.

Bronzeskulptur med videomonitor, Fosters bevægelser i fostervand. Hjertelyd. Rigshospitalets forhal. Suste Bonnen 1996

BEBUDELSEN

Bronzeskulptur 1996

blåpatineret kvindeskikkelse, gravid, bærende et skærm med scanningvideo og hjertelyd. Her uds på Ordrupgaard 2013 - Udlånt af Rigshospitalet

Bronzestøber Peter Jensen har støbt mine skulpturer, og jeg forestiller mig at det igen er ham jeg skal samarbejde om, med "Vor Frue".



At se gennem korsets tegn. Acrylmodel i 1:5-

CV

Suste Bonnen født 25/10 1948: Billedkunstner, cand.mag., forfatter af fotograf. Uddannet på Det kgl. danske Kunstakademi (Mur og rum-skolen hos Robert Jacobsen) og på Københavns Universitet (musikvidenskab). Debuterede i 1980 som billedkunstner på Tranegården med den konceptuelle soloudstilling "At se gennem en åbning".

SOLOUDSTILLINGER

- PAR – Thorvaldsens Museum, (75 s/h fotostater af par), 1985
- Ansigter – Glyptoteket, (s/h fotografi samt videolys af profiler)
- Jens – Fotomuseet i Brandts Klædefabrik, (fotografiske lysprojektioner på flydende sølv), 1998
- Fædre, mødre, døtre, – sønner – Den sorte Diamant (100 s/h fotografier), 2000
- De seje – Frederiksborg Museum, (portrætter af 72 gamle billedkunstnere), 2007
- Derfra min verden går – Bornholms Museum, 2011
- Det første sekund – Ordrupgårdsamlingen, 2013
- Tegner og Kvinderne – Tegnernes Museum, 2015.

BØGER

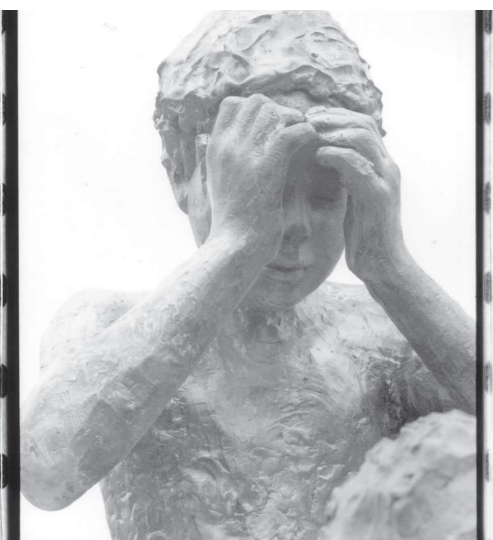
- Sustes Søger, 2003
- Herlufsholm Kostskole, 2004
- Portrætfortællinger fra Rigshospitalet, 2007
- Sustes Sangbog, 2007
- Med venner i lys vi tale – Vartov i dag, 2008
- Krop og ånd. Bornholm, 2011
- De bevarer Danmark, 2014.
- Elskede Huse 2019



Det første sekund – Ordrupgårdsamlingen, 2013

Jeg har i hele mit liv arbejdet med Moderskabet. I teori, i kunst og i praksis, Står i 2023 over for at lave endnu en fotografisk opgave for Rigshospitalet, hvor jeg undersøger fødselsøjeblikket- samt "Hud mod Hud" døgnene derpå. Selv har jeg født 4 børn

13/11- 2022 Suste Bonnen



Detalje fra Havmanden 1996